

at Passagererne ere meget misfornøjede med, at det benyttes. Det forekommer mig, at naar Staten skal give Subvention til Selskabet, kunde man med Billighed forlange, at der anvendes et anstændigt Skib til at besørge Trafikken, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister og det højtærede Finansudvalg at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og søge at faa dette Selskab til at besørge Turen med et anstændigt Skib.

Paa Frederikshavn Jærnbanestation er der ved Bygningen af de to Baner, Skagensbanen og Sæby—Nørresundbybanen blevet en alt for lille Plads. Der klages over, at de ikke kunne besørge den Trafik, som nu er til Stede paa denne Station. Trafikken har været i stærk Tiltagen i de senere Aar, saa at der i flere Aar har været for ringe Plads, og det sker — og det er navnlig om Lørdagen — at der er en saadan Tilstrømning, at Folk ikke kunne faa Rum i Forhallen, og at de ikke kunne faa Billet alle sammen, saa at Togene ikke kunne gaa til planmæssig Tid; ja, det sker endogsaa, at gamle Folk blive skubbete til Side og slet ikke komme med Toget, fordi Toget ikke kan blive ved at vente. Det er langt fra, fordi Personalet ikke besørger, hvad det kan og bør besørge; det er ikke Personalets Skyld, at Trafikken ikke kan blive besørget, men det er Pladsens Skyld. Baade i Forhallen og paa Kontoret og i Ventesalen er der saa overfyldt, at Folk ikke kunne røre sig; i Godsekspektionen for Rejsegods er der ikke Plads til mere end to Mænd; kommer der en tredje og lukker Døren op, smækker han Døren op for en af dem, der allerede ere paa Kontoret, og det er hændt ikke saa sjælden, at Folk, som skulle rejse med, ikke kunne faa deres Rejsegods indskrevet; der kan ikke blive saa megen Plads og saa megen Tid, at de kunne faa det besørget. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister og det højtærede Finansudvalg, at de tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa at der sker enten en Ombygning eller ogsaa en Udvidelse af Frederikshavn Station. Som et Eksempel paa, hvorledes Trafikken er tiltagen, skal jeg anføre, at alene i August Maaned i Aar er der solgt 10,000 Billetter imod 5,000 i Fjor; og nu, da Sæby—Nørresundbybanen er kommen til, er det jo naturligt, at Trafikken yderligere vil tiltage. Frederikshavn Station er derfor i dette Øjeblik ganske sikkert meget for lille; den er byg-

get for 30 Aar siden, og den var den Gang ganske sikkert rummelig nok, og den var vel ogsaa bygget saa stor, at man kunde forudsætte, at den vilde være rummelig nok i en Del Aar, men Trafikken er tagen til i en Grad, som man den Gang ikke kunde forudse, og det vil derfor være en Nødvendighed nu at foretage enten en Ombygning af eller en Tilbygning til Stationen.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amt 1ste Valgkreds lyste forleden Dag efter Havnekommissionen. Jeg kunde have Lyst til at føje et lille Ord dertil; jeg vil ogsaa gerne vide, naar man kunde vente at høre fra denne Havnekommission, eftersom jeg her gentagende hvert Aar har udtalt Ønsket om at faa en Fiskerihavn for Skagens Vedkommende. Dette Spørgsmaal lyder stadig fra Skagboerne: Hvad bliver det til med vor Havn, og man har nu i flere Aar, naar man har spurgt derom, ikke faaet andet Svar end dette: Det kunne vi ikke sige, saa længe Sagen ligger i Kommissionen. Det forekommer mig dog, at Fiskerne ikke i Længden kunne nøjes med dette Svar, at de skulle vente, indtil Kommissionen giver Svar. Jeg synes, at naar denne Sag nu har ligget i Kommissionen i 2—3 Aar, kunde der være Grund til at faa at vide, om Kommissionen overhovedet fremkommer med noget Forslag, eller om Rigsdagen skal arbejde uden at faa noget at høre derom. Det er jo aabenbart, at en saadan Fiskerbefolkning, som der er i Skagen, lider ikke ubetydelige Tab ved ikke at faa sin Havn. Det er jo ikke alene som Nødhavn, at denne Havn skulde gøre Gavn, men det er jo ogsaa for selve Fiskeriets Skyld, at Skagens Fiskere ville have en Havn derovre; da vil Fiskeriet nemlig kunne drives i langt større Udstrækning, end det nu kan. Der er i Skagen en Fiskerbefolkning af 500 Fiskere, hvoraf 200 fiske med Kutter. Disse Kuttere kunne dog løbe op til Frederikshavn og komme i Havn der, men de 300 Fiskere, som ere henviste til at fiske med de smaa Baade, have intet Sted at lægge deres Baade i Læ; de maa trække deres Baade i Land, hver Gang de have været ude, og det er dog aabenbart, at det er en stor Gene for disse Folk, at de skulle have dette Besvær med at sikre deres Baade. Men ikke alene dette. Disse smaa Baade ere ikke længere tidssvarende for Fiskeriet, men det vil jo ikke være muligt for Fiskerne at anskaffe større Baade, da de ikke kunne have dem større, end at de kunne slæbe dem paa Land.